

'Als je zelf iets uit
te lenen hebt kun
je de prachtigste
dingen terugkrijgen'

andere musea ook. Zo kon de tentoonstelling over Mark Rothko in Den Haag worden georganiseerd dankzij de aanwezigheid van de Mondriaans in de verzameling van het Gemeentemuseum, en heeft Museum Boijmans door slim om te gaan met zijn collectie zeer indrukwekkende bruiklenen voor zijn tentoonstelling over Brancusi, Rosso en Man Ray kunnen krijgen.'

De oase van Matisse belooft een feest te worden. Bart Rutten: 'De tentoonstelling beslaat een derde deel van het museum. Op de benedenverdieping in het collectiecircuit beeldende kunst hangen we in iedere zaal minimaal één Matisse die in communicatie staat met onze verzameling. Zo hebben we een schilderij van Kirchner dat spectaculaire overeenkomsten vertoont met schilderijen van Matisse uit de jaren 1908-1910, wat betreft het gebruik van buitenlijnen en de expressieve kleuren. Ergens anders hangen we zijn wereldberoemde *Zicht op de Notre Dame* uit het MoMA in combinatie met Mondriaans *Tableau III: compositie in ovaal*, zodat je twee grootmeesters uit de 20ste eeuw worstelend met abstractie met elkaar kunt vergelijken. Op deze manier laten we Matisse voor zichzelf spreken door middel van onze eigen verzameling. En boven hangen de knipsels, met daarvan afgeleide werken van textiel en gebrandschilderd glas. *La perruche et la sirène* hing in het atelier van Matisse tussen andere werken, dat liep allemaal in elkaar over. Wij gaan *La perruche* in Amsterdam herenigen met zijn broertjes en zusjes. We hebben een fantastische selectie voor elkaar gebokst' ♦

Gerdien Wuestman is redacteur van het
Bulletin van de Vereniging Rembrandt

Rijksmuseum
koopt topstuk
van Adriaen
de Vries

Icoon van

10 december 2014, een dag waarop de Vereniging Rembrandt weer een prachtig moment aan haar rijke geschiedenis toevoegde. Om 18.00 uur belde Taco Dibbits, hoofd collecties van het Rijksmuseum, met het bericht waar velen op wachtten: 'Het is gelukt, de Adriaen de Vries komt voor altijd naar Nederland'.

Drie weken eerder werd in de laatste bestuursvergadering van het jaar de aanvraag ingediend door het Rijksmuseum. De *Bacchant* van Adriaen de Vries zou op 10 december bij Christie's in New York geveild worden. De wellicht laatste kans voor Nederland een brons van de in de 16de eeuw – en inmiddels weer – wereldvermaarde Nederlandse beeldhouwer te bemachtigen.

Over het belang van deze aankoop hoefde niet lang te worden nagedacht. Al in 2011 stond het Rijksmuseum paraat te bieden op dit beeld, en ook toen zegde de Vereniging Rembrandt ruimhartig steun toe. Maar het werk werd vanwege twijfels over de exportvergunning teruggetrokken van de veiling.

Nu, drie jaar later, was de belangrijkste vraag voor het Bestuur niet *of* de aanvraag gesteund moest worden maar met hoeveel. Het Bestuur besloot de gevraagde steun toe te kennen: twee miljoen euro van de Vereniging Rembrandt werd toegezegd, en nog eens vijf miljoen euro werd bijgedragen door de nauw aan de Vereniging gelieerde Stichting Nationaal Fonds Kunstbezit. Maar was dit wel genoeg, als dit nu de laatste kans zou zijn, zou de Vereniging dan niet haar steun moeten verhogen? Wanneer een dergelijke belangrijke aankoop lukt, vergeet iedereen de prijs en overheerst de blijdschap dat deze aanwinst voor nu en voor de toekomst voor iedereen in Nederland te zien zal zijn.

Daarom besloot het Bestuur de financiële steun met nog eens twee miljoen euro te verhogen als ook het Rijksmuseum kans zou zien zijn bijdrage met twee miljoen te vermeerderen. En juist door dit besluit kon het definitieve en laatste bod door het Rijksmuseum worden uitgebracht, op die tiende decemberdag om 12.00 uur lokale tijd.

Het is een voorrecht deelgenoot te mogen zijn van deze momenten, van het slagen van een zo belangwekkende aankoop voor het Rijksmuseum en daar-

de toekomst

Voorafgaand aan de presentatie van het beeld, dat de eerste zes weken exclusief in een kabinet van de Eregalerij van het Rijksmuseum zal worden getoond, krijgen de leden van de Vereniging Rembrandt een boekje over deze aanwinst toegezonden. Hierin kunt u meer lezen over dit beeld, zijn maker en de achtergronden van de aankoop. Deze special is mede mogelijk gemaakt door het Rijksmuseum als dank aan de leden van de Vereniging Rembrandt.

mee voor de Collectie Nederland. Op zo'n moment past dank aan al die leden van vroeger en van nu, die het belangeloos mogelijk maken te kunnen bijdragen aan een aankoop, die naar de vaste overtuiging van het Bestuur een icoon van het Nederlands openbaar kunstbezit zal worden.

Martijn Sanders
Voorzitter van de Vereniging Rembrandt

Bacchant

Adriaen de Vries
(Den Haag ca. 1556 - 1626 Praag)
1626. Brons, H 109 cm
Bijdrage: € 4.000.000
RIJKSMUSEUM, AMSTERDAM

De *Bacchant* van Adriaen de Vries is aangekocht met steun van de Vereniging Rembrandt (mede dankzij het Prins Bernhard Cultuurfonds), Stichting Nationaal Fonds Kunstbezit, BankGiro Loterij, Rijksmuseum Fonds, Mondriaan Fonds, VSBfonds, Frits en Phine Verhaaff Fonds, Stichting Greidanus-Formijne, Marjon Ornstein Fonds, Elles Nansink Fonds, Familie Verbeek Fonds, International Circle en zes anonieme schenkers

'Hiervoor is de Vereniging Rembrandt opgericht'

Rembrandt-lid Guus Loomans schreef naar aanleiding van de aanwinst: 'Geweldig nieuws! Trots ben ik op jullie en op Wim Pijbes vanwege deze briljante aankoop, met tranen in mijn ogen, zo blij word ik van dit bericht. Mijn droom is in vervulling gegaan. In 1992 hoorde ik van een inmiddels overleden vriendin, Emmy de Vries, voor het eerst over Adriaen de Vries. Voor veel Nederlanders en destijds ook voor mij een onbekende. Het beeld is een ambassadeur voor de Nederlandse beeldhouwkunst. Jullie maken het mogelijk, hiervoor is de Vereniging Rembrandt opgericht. Hulde!'